

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Premeščenje dež. zbora istrskega.

Ko je ministerski predsednik grof Badeni počeval po Istri, razložili so mu zastopniki slovenskega in hrvatskega naroda želje in potrebe svojih volilcev in mu med drugim tudi polagali na srce, naj premesti dež. zbor istrski iz umazanega Poreča v lepo napredujoči Pulj.

Utemeljevali so svojo zahtevo s tem, da hrvaški in slovenski poslanci v Poreču niti svojega življenja niso varni. V Poreču dobe le iz teška hrano in stanovanje, laško prebivalstvo jih preganja, jih zasramuje in jim streže celo po življenji, tako da so morali že večkrat bežati iz mesta, da so utekli smrtni nevarnosti. Podivjanost poreškega prebivalstva je tolike, da so hrvaški in slovenski poslanci že večkrat prevdarjali, bi-li ne bilo najbolje, da sploh ne gredo več v dež. zbor v Poreč.

Ministerski predsednik, spoznavši utemeljenost zahteve, naj se istrski dež. zbor premesti iz lahonskega gnezda Poreča v večji Pulj, je takrat slovenskim in hrvaškim poslancem obljubil, da njih želji sicer ne ugodi še za zasedanje 1896—97, da pa jej ugodi za zasedanje 1897—98 in to obljubo je sedaj izpolnil.

Na svojem potovanju po slovenskih pokrajinah je ministerski predsednik narodnim zastopnikom marsikaj obljubil, a premeščenje istrskega deželnega zbora iz Poreča v Pulj je prva obljuba, katero je izpolnil.

Po deželnem redu istrskem je Poreč sedež dež. zbora in dež. odbora, toda krona ima pravico, da sme dež. zbor sklicati tudi kam drugam. V f. r. malnem oziru torej Italijani vladni odredbi ne morejo ugovarjati, niti se jej z uspehom ustavljati. Zadovoljni s to odredbo seveda niso, in v Poreču bivajoči in zanj potegujoči se laški poslanci Gambini, Polesini, Cleva in Canciani so se tudi zategadelj odpovedali mandatom. Da bodo Italijani tudi v dež. zboru protestovali proti vladni odredbi, je pač ob sebi umevno, posledic pa to ne bo imelo in ako bo vlada le hotela, dobi v dež. zboru tudi vedno za tako premembo dež. reda, po kateri se Pulj določi za sedež dež. zbora in dež. odbora istrskega.

LISTEK.

Vuk Stefanović Karadžić.

Na pokopališču sv. Marka na Dunaju govoril dr. Matija Murko.

Zbrali smo se na mestu žalosti, kjer se spominjamo, da je človeško telo prah in pepel. Vender je bolj nego prijatelji in spoštovalci Kopitarjevi in Vukovi l. 1844. in 1864. tolažimo se lahko danes mi z zavestjo, da je človeški duh neumrjoč. Da živita Kopitar in Vuk med nami dalje, da se vedno bolj svetita kot jasni zvezdi na slovanskem nebu, dokazujemo mi sami, kajti izpolnjujemo voljo dveh narodov, ki tako visoko cenita zasluge svojih mož, da hoteta imeti njih zemске ostanke v stolicah svojega duševnega gibanja. Pojemo sicer žalostinke in čutimo svojo odvisnost od volje božje, ali vender smemo reči, da slavimo dostojno in po zaslugi dva velika moža. Srečna osoda ju je bila zvezala najočje v življenju in delovanju, po smrti pa sta si ostala najbližja soseda. Lepa je bila torej misel, da ju tudi skupno prenesemo v domačo zemljo, za katere srečo in slavo sta neumorno in uspešno de-

S premeščenjem dež. zbora je vlada ug dila iskreni želji istrskih Hrvatov in Slovencev, pa tudi nujni potrebi, kajti vedela je, da hrvaških in slovenskih poslancev iz ozirov na svojo osebno varnost, na varnost lastnega življenja ne bo več v dež. zbor v Poreč, ampak da mislijo začeti abstinenčno politiko, ako se dež. zbor ne premesti v Pulj.

Vlada je dano obljubo izpolnila zgolj in jedino zategadelj, ker je hotela preprečiti izstop hrvaških in slovenskih poslancev in odvaliti od sebe odij, da je ona kriva, ako ti zastopniki ne morejo v dež. zbor. Za vlado bi bilo sramotno, ako bi ne znala javnega reda vzdrževati vsaj toliko, da bi bili slovanski poslanci varni svojega življenja, in le da naredi konec vednim isgredom proti hrvaškim in slovenskim poslancem, je odredila premeščenje dež. zbora.

Kdor meni, da je sankazano premeščenje dež. zbora začetek novi eri v Istri, dokaz, da hoče vlada opustiti sedanji politični sistem, tisti se jako moti.

Kopitarjevo in Karadžičevo slavlje na Dunaju.

Z Dunaja, 11. oktobra.

Dunaj je bil v prvi polovici našega stoletja nekako središče slovanskim učenjakom, ki so tu celo nameravali ustanoviti slovansko znanstveno akademijo. Ta ideja se sicer, žal, ni uresničila, kljub temu je stolica podajala obilo prilike v znanstveno delovanje, marsikdo se je v nji stalno naselil, marsikega je tu dosegla smrt in položila v tuji zemlji k počitku.

Ker so, odkar se je pričelo pokopavati na ogromnem centralnem pokopališču, z večinoma prejšnje mnogotere mirodvore opustili ter se bodo še ostali prej ali slej morali popolnem umakniti vedno bolj se razprostrajočemu mestu, prenesli so že kosti mnogih veljakov na centralno pokopališče — „Slovenska Matica“ v Ljubljani in srbska znanstvena akademija v Belem gradu pa sta si stekli zahvalo narodovo, da sta okrheli prevedenje zemskih ostankov dveh slavni rojakov v njih domovino.

V obilnem številu se je zbrala v nedeljo, dne 10. oktobra, srbska in slovenska kolonija dunajska

na starem Markovem pokopališču, da s primerno proslavo česti spomin svojih učnih rojakov, da se dostojno poslovijo od njih ter ju spremi na potu, ki ju odvede za vedno z Dunaja. Solnce je svitlo obsevalo krsti, kateri sta ležali, okrašeni z mnogimi vencami in obdani od sveč in plamenic, v vznožji velikega pokopališkega križa. Dunajski komité je poklonil vsakemu pokojniku krasen srebrn lovorov venec; krsto Kopitarjevo pa so dali venci „dunajskih Slovencev“, „slovenskih državnih poslancev“ in „akad. društva Slovenje“, vsi trije s trakovi v narodnih trobojnicah.

Po cerkvenem obredu, katerega je za Kopitarja opravil veleč. g. drž. poslanec Einspieler z asistenco svojih duhovnih tovarišev, slovenskih državnih poslancev; za Karadžiča pa v grškem in v cerkveno-slovenskem jeziku duhovščina istočne cerkve, — stopil je na oder predsednik dunajskega komitēja, g. drž. poslanec dvorni svetnik Šuklja. Najprvo se je v slovenščini na kratko spomnil obilih zaslug, katere sta si pridobila pokojnika na znanstvenem polju, se v nemščini zahvalil vsem navzočim, zlasti pa odposlancem naučnega ministerstva, dunajske akademije znanosti in umetnosti, dunajskega in beogradskega vsučilišča, Ivovske znanstvene akademije ter županu dr. Luegerju kot zastopniku stolnega mesta, za dokaz visokega spoštovanja do umrlih — ter se v srbsčini poslovil od pokojnikov.

Dr. Lueger je na to v jednatem (nemškem) govoru omenjal, da so se neverljive zasluge umrlih priznavale od sovremenikov in se cenijo od potomcev. S Kopitarjem je zajedno kompetiral za službo kustosa v cesarski dvorni knjižnici najslavnejši avstrijski nemški pesnik, Grillparzer, a brez vsake mrznje je priznal ta sam, da je službo dobil vrednejši in sposobnejši. In Vuk Karadžić, ki je svetu razdel krasote srbskih narodnih pesnij, je pri nemških učenjakih vzbudil največje zanimanje zanje. Oba umrla sta bila v prijateljskih zvezah z nemškimi veljaki, in tako upam in želim, je završil govornik, da tudi v tem času, ko politične strasti prevladujejo in mnogokrat provzročajo sovraštva med narodi, se nikdar ne zanese ta prepir celo med znanstvenim delovanjem, ter da bode vedno vsakdo rad priznaval in se klanjal znanstvenim zaslugam drugih. Umevno je, da želita naroda, da se prenese kosti

lovala. Prirčna hvala bodi Vam, bratje Srbi, ki ste sijajno pokazali, kako svet Vam je poleg Vukovega imena tudi spomin našega rojaka.

Z mirno vestjo pa lahko trdimo tudi mi Slovenci, da smo vedno visoko cenili in naravnost občudovali Vuka Karadžiča zaradi njegovih ogromnih zaslug za bratski nam srbski narod in za vse slovansko. Veseli nas, da je z Vukovim imenom navedno zvezano tudi Kopitarjevo, kar lahko laska narodnemu ponosu našega malega naroda, vender v prvi vrsti mislimo kot iskreni bratje tudi mi, kaj je bil Vuk Karadžić Srbom in vsem Slovanom.

Vsak izobražen Slovenec časti Vuka, ker je dal srbskemu jeziku in srbski književnosti pravo narodno podlago ter z izdavanjem prekrasnih narodnih pesni proslavil srbsko in slovansko ime sploh po vsem omikanem svetu. V dobi, ko se je srbski narod boril za svoje osvobojenje, prišel je Vuk, da ga reši večstoletnega duševnega mraka. Pisatelji, ki so pisali cerkveno-slovansko rusko srbsko mešanico, niso mogli dajati narodu primerne duševne hrane, ki bi budila njegove naravne moči. Kako čudno je bilo, da so celo pravoslavni menihi opevali rimske in grške bogove

in boginje v kovanem jeziku in v neokretni obliki, da o pomnjanju pravih poetičnih misli niti ne govorimo! In vender je hranil umetniško bogato nadarjeni srbski narod najlepšo poezijo, ki je hodila od ust do ust. Pod vplivom Kopitarjevimi in zapadnih, posebno nemških romantičnih idej, je Vuk začel zbirati te bogate zaklade, ki so se primerjali Homerjevimi epom. Tako je srbski narod dobil najedenkrat celo literaturo, katero so mu zavidali bolj napredni narodi. Vuk pa je zbiral tudi narodne poslovice in pripovedke ter opisoval narodne šege in navade. Tako je pokazal, kako srbski narod govori, živi, čuti in misli, ter s tem učil pesnike in pisatelje, kako naj pojejo in pišejo, da jih bo narod razumeval in imel koristi od njih delovanja. Dolgo se je sicer moral Vuk boriti za čisti narodni jezik in za narodnost v književnosti, ali prišli so filologi kakor Daničić in pesniki kakor Branko Radičević, ki so že na koncu štiridesetih let za vselej rešili zmago Vukovih načel.

Vuk je torej položil temelj dajšem došavnemu razvitku svojega naroda, ali storil je še več, kajti on je tudi zjediniel duševno ves srbski narod, ki je drugače ostal nadalje neizmerno raz-

tako slavnih rojakov v njih rodno zemljo, in torej se poslavljamo od njih v imenu mesta, v katerem sta delovala, in v katerem sta doslej našla počitek. — Burni živio-klici so odobraval te krasne besede.

Pevci „Slovenskega pevskega društva“ so zapeli z znano preciznostjo — pod vrlim vodstvom gosp. Hubada — srbski „Oče naš“, na to pa je bivši srbski naučni minister, g. Novakovič (v erbščini) govoril o zaslugah umrlih na smrtstvenem polju ter zlasti osvetljeval one, katere si je stekel „velikan učenosti“ Kopitar za slavistiko. — Pevci so odpeli nato slovensko žalostinko „Blagor mu“. — G. vseučiliški docent, dr. M. Murko je nato orisil (v slovenščini) zasluge V. Karadžičeve za srbsko slovstvo, ter se slednjič poslovil od umrlih. Tovariša in prijatelja v življenju bila sta si tudi soseda po smrti. Ako ju čez dolgo vrsto let ločimo in prevedemo v domovino, ju ne razdružimo, saj smo si vsi jugoslovanski narodi bratje in upati smemo, da bratstva ljubav združi vse v jedno celoto.

Ko sta se krsti še fotografovali v trajen spomin te proslave, prenesli so ju na mrtvaška voza, a občinstvo ju je v dolgi vrsti voz spremljalo na kolodvor, od koder sta bili prepeljani v domačijo.

Slavnost na pokopališču bila je krasna in dostojna. Dasiravno sta oba pokojnika živela in delovala na tujem, vendar sta delovala v proslavo svojega naroda. In zato nas nikakor ne žali sedaj misel, da se njima ni odkazalo mesto v vrsti grobov „slavnih pokojnikov“, — mesto, katero sta morda bolj zaslužila nego marsi kdo drugi — ter prenesla na centralno pokopališče, temveč radujemo se, da se je, dasi pozno, izpolnila njima želja, da ležita v rodni zemlji njih trupi. Saj narod, ki v njima ne vidi le učenjakov, temveč ki v njima časti svoja vredna sinova, ta narod ima šele v pravi časti in resničnem spoštovanju njih groba, ker se občudovanju pridruži ljubezen.

V Ljubljani, 12. oktobra.

Parlament. V današnji seji drž. zbora predloži vlada svoje predloge glede nagodbenega provizorija, glede transportnega davka in davka na prodajo sladkorja ter glede kartelnega zakona. Po dosedanjih dispozicijah se izročé vlatni predlog glede podpor radi ujm in vsi drugi, istega predmeta se tičejo nujni predlogi, budgetnemu odseku. V sredo pa pride menda petorica predlogov glede ministerskih obtožb na razpravo. Da se premaga vse to gradivo, odrede se tudi večerne seje. V vladih krogih trdijo upajo, da bo možno nagodbeni provizorij navzlic opoziciji in obstrukciji dognati do konca tega meseca. Grof Baden mení baje ves provizorij stisniti v dveh paragrafih, da ne bo možno umetno zategovati sprejema. Obstrukcija ne bo mogla torej delati prevelike zgaže. — V seji ministerskega sveta pod cesarjevim predsedstvom se je določil skupni budget za l. 1898, kateri se predloži delegacijam. Budget je za 4 $\frac{1}{2}$ milijone višji od lanskega, ter se še poviša za milijon, kateri rabi vojno ministerstvo. Delegacije se skličejo, ko se v obeh parlamentih sprejme provizorij, torej nekako početkom novembra.

Poljaki in Rusi. „Pol. Korr.“ javlja, da se vedno bolj opaža upljiv carjevega poseta v Varšavi. Uprava ni več tako stroga, ne porušuje več

kosen po raznih državah, deželah in krajih. Še bolj pa posebno mi Slovenci kot najbližji sosedi Hrvatov hvalimo Vuka za to, da mu je bila vedno na misli „brča rimskoga zakona“. Njegova želja je bila, naj imajo Hrvati in Srbi jeden književni jezik, tako da bi se vsaka knjiga lahko brez zaprakovnatih nila iz cirilice v latinico in iz latinice v cirilico. Vuk torej ni samo budil zagrebških tircev, ki so hoteli združiti vse Jugoslovane, s celim svojim delovanjem, ampak se je tudi sam naravnost za to trudil, da imamo danes na jugu jeden književni jezik od jadranskega morja do Timoka, od Drave do Bojane. Narod, ki prebiva v teh krajih, je sicer razdeljen po verah in stari kulturi — nova more biti le skupna — ali upati smemo, da bo oni zdravi narodovi razum, ki je vedno vodil Vuka, premagal vse ovire in stvaril bolj močno in bolj ozko kulturno jedrce nego je današnja. Prišli bodo časi in morajo skoro priti, ko za Srba in Hrvata mej knjigo tiskano v latinici ali cirilici ne bo drugega razločka nego je na pr. danes pri Nemcih mej knjigo tiskano v latinici in v tako z anem remekem piszu.

(Konec prib.)

Poljakov, nego je povsem liberalna. Tudi na cerkvenem polju vlada večja svoboda. Tako je bila nedavno izdana naredba, da je smeti katoliške dijake, ki niso hoteli obiskovati pravoslavne službe božje ter so bili radi tega izključeni, zopet sprejeti v šole. Katoliški dijaki imajo sedaj svojo službo božjo. Nadalje je dovoljeno na mnogih krajih popravljati ali celo na novo zidati katoliške cerkve. V Varšavi se ustanovi kmalu političen list, čegar naloga bo, propagirati zblizenje Poljakov z Rusijo. Ime listovo bo „Kurir poljski“, a izdajal ga bo markí Sigmund Veljopoljski, ki je znan boritelj za poljokorusko slogo in ki je vodil poljsko aristokratsko deputacijo pred carja in carico v Varšavi. Tako ne bo menda več dolgo, ko bodo vsi slovanski rodovi bratsko složni, ko se bodo slišale povesti o strastnem sovraštvu mej Rusi in Poljaki, pa mej Hrvati in Srbi kot neverjetne bajke. Dal Bog, da se zgodi to čim prej slovanski moči na hasek, pa slovanskim sovražnikom v strah!

V Rusiji je letos slaba letina. Radi tega car Nikolaj II. ni niti čakal guvernerskih poročil o vsem obsegu nastale lakote, nego je poslal iz Spale ukaz, naj se v Astrahanu, Orenburgu, Voronežu, Kalugi, Kursku, Orlu, Rjezanu, Penzi, Samari, Saratovu, Smbireku, Tambovu in v Tuli prizadetim kmetom da brezplačno iz eraričnih gozdov les in kurivo; začno naj se staviti javna poslopja, da dobe reveži kaj zasluga. Na podlagi tega ukaza je pozval ruski poljedelski minister vse guvernerje, „naj porabijo vsa sredstva, da bo pomankanje trpečim možno, milost carjevo v resnici in v polni meri užiti“. Ta poziv je upravičen radi nerednosti, ker l. 1891. stradajoče ljudstvo navzlic carskim odredbam ni dobilo pravočasno pomoči. Da je sedaj car sam prehitel vse guvernerje, in da je brez birokratičnih zavlačevanj prihitel narodu v stiski na pomoč, to je napravilo v celi Rusiji najlepši vtisk.

V Španiji se množe glasovi za zvezo s Francijo in Rusijo. Sedaj je prinesel tudi že Madridski „Pais“ članek, v katerem pozivlja Španijo, naj se zveže z dvojevo, kajti ne sme ostati več v Evropi izolirana. Španija — pravi članek — more dati ali jansi 600 000 mož, 800 topov in 120 bojnih ladij s 300 topovi. — General Weyler se krčevito brani, da bi prepuštil poveljstvo na Kubi maršalu Blancu. V mestu Havani, kjer vlada kruti preki sod, so morali meščani, razne korporacije in zastopstva na Weyerjev ukaz demonstrirati proti ministerstvu Sagaste ter pošiljati v Madrid izjave, naj Weyler obdrži svoje mesto. Toda vse ne pomaga nič. Ministerstvo je sklenilo podati ctoku avtonomijo v zvezi španske države. „Krvnik Kuba“ pa se ne brani demisijs le iz častihlepnosti, nego tudi zato, ker se boji prisilav. Sagasta hoče postaviti na vsa važna mesta nove može, ki ne bodo mogli niti hoteli ničesar prikriti. Weyler je z vojaškimi denarji jako malomarno razval ter zakrivil ceboj odurnih okrutnostij.

Primorske razmere.

(Govor poslanca Vekoslava Špinčiča pri vseslovenskem in istersko-hrvatskem shodu v Ljubljani dne 14. sept. 1897.)

Slavni zbor! Kakor je v programu omenjeno in je gospod predsednik omenil, imam kakor gospod odvetnik dr. Franto iz Gorice, tudi jaz govoriti o odnosajih, v katerih živita naroda slovenski in hrvaški na Primorskem.

Govoriti o teh odnosajih je težko in prateško. Ravno sto let je preteklo, odkar je vsa današnja Istra prišla pod Avstrijo. Mi Hrvati in Slovenci moremo se veseliti tega iz jedinega vzroka, da smo zajedno z drugimi Slovenci in Hrvati prišli pod jedno kronano glavo; in tega se v resnici radujemo. Druga vztroja, veseliti se onemu, nimamo, kajti nam Sloencem in Hrvatom isterskim godilo se je pod avstrijskimi oblastmi in godi se še danes mnogo več gorja, kakor prej pod vlado beneške republike. Žalostno je, da moram to izreči, pa vendar dobro je, da se to izreče na tam shodu javno in da svet to zra. Za dokaz navajam samo to, da so se nam za časa republike v Benetkah in v Rimu tiskale slovanske knjige za službo božjo in da so se nam za beneške republike vzdrževale celo v poreškem okraju šole, v katerih so se vzgojevali svečeniki za slovensko službo božjo, ki so potem v slovenskem jeziku listrskim Sloencem in Hrvatom oznanjevali sveto vero in peli slavo Bogu v višavah in mir ljudem na zemlji.

A sedaj pod avstrijskimi vladami? Ne samo, da so nam ne tiskajo več slovanske bogoslužne knjige, da se nam ne vzgajajo v slovenskem jeziku slovanski svečeniki, ampak smatra se nekako za

*) Ta govor priobčujemo nekoliko kasno zaradi tega, ker je bil gospod stenograf bolan na očeh, in ker je z njim imel nekoliko več opravila z ozirom na to, da je bil govor govorjen hrvaški.

zločin, kar je pod republiko obstajalo stoletja, in preganjajo se kot nekaki zločinci oni, ki to zagovarjajo.

Težko je govoriti, gospoda moja, o teh odnosajih na Primorskem; ker govorimo o njih že desetletja v drželnih zbrih, v državnem zboru, na raznih skupščinah, v občinskih zastopih, pritožujemo se, a ne čuje se naš glas; ali ako se čuje, ne preganja se tiste, ki so učinili krivico, nego one, na katerih se izvršuje krivica.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. oktobra.

— (Delavska zavarovalnica proti nezgodam v Trstu.) Čestitim našim čitateljem je znano, da je bilo načelnništvo tržaške delavske zavarovalnice proti nezgodam razpuščeno na svojo ali upravno prošnjo večine poslednjega načelnštva. Ti prošnji je dala povod izprememba določil § 12. zavarovalničnega statuta, kjer so v svrhu volitve načelnštva vse dotične delovrše razvrščene v šest kategorij. Izprememba omenjenega paragrafa je bila pač potrebna, ker se je dolžnost zavarovanja delavcev proti nezgodam zakonitim lotem raztegnila na celo vrsto podjetij, katera prej niso bila zavarovanju podvržena. Ta na novo pritegnena podjetja je bilo uvrstiti v napominano, zakonito ustanovljeno šestorico kategorij, izmej katerih po tri vsaki dve leti na novo volijo svoje zastopnike v načelnštvu in njihove namestnike. Vse druge delavske zavarovalnice proti nezgodam so postopale pri ti uvrstitvi tako, da so tistja podjetja, katera so bila na novo pritegnena dolžnosti zavarovanja, potaknile v obstoječe kategorije, ne da bi sicer izpremenile prejšnjo razvrstitev, tržaška ta zavarovalnica pa je razbrskala vse kategorije in jih skoro popolnem prekucnila: neizpremenjena je ostala samo jedna, namreč tretja kategorija! Merodajna tržaška gospôla, ki je izvalila to „kombinacijo“, je dobro vedela, kaj dela in — zato je izprožila heroično misel, da načelnštvu samo predlagaj svoj razpust, češ, da bi bile nekatere vrste podjetij prikrajšane v svoji volilni pravici, ako bi se vršila dopolnilna volitve v dozdajem redu. In visoka vlada je izprevidela, da je to res, to se pravi, da ima tista merodajna tržaška gospôla prav, in visoka vlada je ti gospôli ugodila! Zelo zanimivo je bilo in močno nas mika še katero reči o rafinovani izpremembi najvažnejših določil statuta tržaške delavske zavarovalnice proti nezgodam in o visoke vlade blagonaklonjenosti napram ti „napredni“ prenosovi, toda ta prijetni posel moramo odložiti na boljši čas, ker zdaj je baviti se nam pred vsem s prihodajimi novimi volitvami v zavarovalnično načelnštvu. Za te volitve je zlasti treba vedeti vsakemu volilnemu upravičencu, v katero iz nova „prikrojenih“ volilnih kategorij spada njegova delovrša. Zato prijavljamo nastopno zdaj veljavno besedilo že navedenega § 12., po katerem spadajo v kategorijo I. Železnice, podjetja za prevažanje, skladišča blaga, grabačije (baggerien). — II. Rudniki, fužine, obdelava kovin, stroji, orodje i. t. d. III. Kemična obrtnost, kurilne in svetilne tvarine, živež in užitne stvari. — IV. Kamenje in razne prsti, stavbinski obrti in delo v delavnicah, gledališča, gasilci po poklicu, dimnikarji, podjetja za snaženje cest in poslopij. — V. Tkalna obrtnost, poligrafski obrti, obleka oziroma obutev, snažilnice, kopališča. — VI. Papir in usnje, les in razbarske tvarine, poljedelske in gozdarske delovrše, mlini. — To je razvrstitev kategorij, po kateri se bodo vršile prihodnje volitve vsega zavarovalničnega načelnštva. Nekateri našh članikov so z ozirom na te volitve priobčili prejšnjo razdelitev kategorij, kar bi torej kazalo popraviti, da se volilci ne bodo motili. Kdor dohoda glasovnico, prepričaj se poleg drugega tudi na podstavi gori razglašene avtentičnega besedila statutarnih določil, ali je uvrščen v pravo kategorijo. Kdor najde napako, pošlji takoj reklamacijo volitveni komisiji!

— (Slovensko gledališče.) Od nekoga, ki je bil navzoč pri skušnji za nocojšajo predstavo, smo prejeli sledeče vrtice: Obiskovalca slovenskega gledališča čaka nocoj jako zabaven večer. V mislih imamo pred vsem izvirno igro gospoda Radoslava Murnika, katero napoveduje današnji gledališki list na prvem mestu. Gospod Murnik, ki si je s svojimi pripovednimi spisi kar hipoma priboril srca in simpatije našega občinstva ter se pospel na jako

odlično mesto v našem lepoumstvu, stopi nocoj prvi kot dramatik pred nas in mi, ki smo imeli grilito, seznaniti se z njegovim proizvodom, mu brez pomisleka obetamo jako lep uspeh. — Gospod Murnik ni posegel previsoko, lotil se ni precej tragedije — za to je še časa dovolj — temveč hotel je samo privoščiti jedenkrat občinstvo, ki pohaja slovensko gledališče, pošteno merico zdrave zabave in spisal je igrice, ki je polna humorja, dobrih dvotipov in komičnih momentov! Da ne pretiravamo, dokazuje pač najbolje to, da je pri skušnji celo igralcem pogosto uhaljal smeh. To se sicer pri predstavi ne bo smelo posvajati, a občinstvo sklepa lahko iz tega dejstva, da je Murnikov dramatični preeneč res velezabaven, in da popolnoma dosega poglobitvi svoj namen. Če smatra jeden del našega občinstva že za svojo dolžnost, da se udeleži vsake predstave kakšnega izvrznega dela, pričakovati smemo tem bolj, da bode gledališče nocoj jako dobro obiskano, ker se ni bati niti tistim, da bi se nezado voljni vračali iz njega, kateri čutijo bolj potrebo, da na večer pozabijo dnevne skrbi ter se pošteno namamejo. „Napoleonov samovar“ pa ni le jako dobra gluma, kakor bi kdo posnemal iz gorenjih naših besed, temveč v tem delcu tiči še nekaj več in radovedni smo zelo, če pogodi občinstvo takoj povsem pisateljevo namero. — Dostavljamo še, da je red nocojšnjih treh igrice sledeči: Stičarjev „Nosan“, Görlitzova „Popolna žena“ in končno Murnikova gluma „Napoleonov samovar“.

— (Odvetniška zbornica) je imela v soboto občni zbor, na katerem se je sklepalo o uvedanju uradne obleke za odvetnike. Predlog, naj se določi talar kot uradna obleka, je bil odklonjen in sklenilo se je, pustiti odvetnikom glede obleke popolno svobodo.

— (Jubilej) Kakor smo poročevali, praznuje danes tridesetletnica Siemens & Halske, ki gradi v Ljubljani mestno elektrarno, 50letnico svojega obstanka. V tej stroki je to prvi slučaj. Z malim pričetkom pred 50 leti, povzpela se je ta trdnjava na polji elektrike do svetovne slave. Zrudi jubileja so danes vse tovarne in uradi, torej tudi takojšnji inštalacijski oddelki, zaprti.

— (Odkritje Levstikovega spomenika v Idriji in občni zbor društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega) Iz logaškega okraja se nam piše 10. oktobra: Na še preteklo polnih deset let, kar se je ustanovilo „društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega“, in že je odkrilo dne 7. oktobra t. l. šestemu društvu učiteljev in šolskih prijateljev, v Idriji nagrobni spomenik. Ob 1/2 11. uri se je zbralo šestindvajset učiteljev in učiteljic, učenci višjih razredov ondotne šole in pa obilo ljudstva k peti črni maši v pokopališko cerkev. Po savični „Liberi“ zapeli so pavci pod vodstvom g. dekana M. Arko ta ob grobu pokojnikovega krasno žalostnino. Ko so pa potihnilo zadnji glasovi, je opisal v kratkem pa kipekem govoru društveni predsednik g. nadučitelj Benedek zaslužno pokojnikovo na šolekem in narodaem polju, omenjaje osobito to, da si je bil baš pri tem najpomembnejšem delu nakopal kal boleznin in tudi prezgodnjo smrt. Meji govorom se je razkril iz češkega granita izklesani spomenik in zabliščalo je ime močja, kateri je posvetil vse svoje dušne in telesne sile v blagor in korist njemu izročene mladine in naroda svojega. Z v srce segajočo pesmijo smo se poslovili od blagega pokojnika, želeč mu mir in pokoj v zemlji domači. — Takoj po tej slavnosti se je vrnil v konferenčni dvorani idrijske šole društveni občni zbor. Iz tajnikovega in blagajnikovega poročila smo povzeli, da stoji društvo na krepkih nogah, in da si je prizadevalo, storiti vsestransko svojo dolžnost. Vdili je bode tudi v prihodnje gg. J. Bénédek, predsednik; I. Šega, namestnik in tajnik; P. Repič, blagajnik in I. Kernc in K. Dermelj, odborniki. Pri posameznih nasvetih se je soglasno sklenilo izjaviti „Učit. Tovarstvu“, da društvo pritrja nameri, da bi izhajal isti od novega leta naprej po trikrat, oziroma štirikrat na mesec. Tudi glede nepravilne in pristranske razdelitve nagrad in ustanov za kmetijski pouk so se čule jako trpke opazke, katere se bodo itak predložile v obliki prošnje vis. deželnemu zboru v rešitev in ureditev te pereče pa za naš kmetijski narod jako važne zadeve. Pri skupnem obedu je prišel mej „strupene liberalce“ tudi domaći g. dekan z nekaterimi tovariši duhovniki ter se mej njimi prav dobro počutil. Nekaj častnih izjem je tursi vendar še!

— (Kaj bo z letošnjim vinskih pridelkom.) tako se letos s skrbjo povprašuje vipavski kmet. Še lanske vino se ni vse razprodalo, a letos se ga je pridelalo dokaj. — V Vipavi imamo sicer „vinarsko zadrugo“, katere namen bi moral biti razpečevanje pristnega vipavskega vina; a ta zadruga je v klerikalnih rokah ter se je letos z veliko nezvestostjo poprijela izdelovanja umetnih vin. V svojem vinskem bramu v vipavski „Kani Galleji“

ima ta zadruga za kupčijo dokaj umetnega vina! Samo na sebi je uzevno, da kolikor se bode umetnega vina razprodalo, toliko manj se bode razprodalo naravnega. Nikar pa ni misliti, da se bode vipavski kmet poprijel izdelovanja umetnih vin, on drži se bode še vedno gesla, da je bolje manj pridelka prodati, a da to je poštena in pristna prijava; kajti le na ta način obdržalo bode vipavsko vino svoje dobro ime. Gorejski krčmarji in vinski trgovci, kateri ste nekdanj posebej čislali vipavsko vino, pridite letos v vipavsko dolino, ker pri poštenem vipavskem kmetu kupili bodeste lahko pristno vino, katero bode gotovo ugajalo vašim gostom in drugim odjemalcem.

— (Škandalozne razmere) Spisatelj je na vseslovenskem shodu mej drugim govoril tudi o nečvenih razmerah v Pomurju. Občino vodita zdaj najstrastnejša agitatorja laške stranke. Lahom je seveda na tem, da ostane gospodstvo v občini čim dlje v njih rokah, in da zavlečejo volitve in naredé občini škodo, ukradli so iz obč. pisarne volilno listo za II. in III. razred. Kdaj bo že konec tem nečvenim škandalom.

— (Imenovanje) Naš rojak, gosp. Fran Gogola, računski svetnik v finančnem ministerstvu, je dobil naslov in značaj višjega računskega svetnika.

— (Učite se ruščine!) Na ces. kr. javnem zavodu za orientalske jezike na Dunaju se je pred nekaj leti otvoril tudi kurs za ruščino. Takoj se je oglasilo toliko obiskovalcev, kakor za nobeden drugi vzhodni jezik ne, in raslo je z vsakim letom. Zastopane so bile najrazličnejše narodnosti, najrazličnejši stanovji. Uadniki, castniki, inženjerji, trgovci, dame in visokošolci so tekmovali, učac se blagorlasne, častitljive ruščine. Toda zdi se nam, da je mej dijaki zanimanje za ta svetovni jezik, ključdo evropskega zaboda in severne Azije, jezik, katerega govori nad sto milijonov, premajhno. Iznej pol druge stotine slovenskih visokošolcev na Dunaji, so obiskovali kurs samo trije ali štirje. In vendar se pri nas toliko naglašja potreba ruščine za vsakega omikanca. Drugi slovanski narodi, pa tudi Nemci in Francozi, že davno gojijo ruščino in crpajo v originalnih iz nedosežnih ruskih umetvorov. Zato opozorjamo Slovence na Dunaju na ces. kr. zavod za orientalske jezike v prvem okraju, H. Belgasse št. 19. Vpisovanje traja od 11. do 16. oktobra, vsak dan od 1/2 6.—7. ure zvečer. V zavodu so na razpolago brezplačno programi. Poduk je brezplačen, samo za vpisovanje se plača tri goldinarje. Djaki si morejo izposoditi učne pripomočke iz zavodove knjižnice. Poduk se prične dne 18. oktobra in se vrši vsak ponedeljek, sredo in petek od 5.—6. ure zvečer za prvi tečaj in od 6.—7. ure za drugi. Prvi tečaj je namenjen začetnikom, drugi višji podaja temeljito izobrazbo v jeziku, zaradi tega se bavi največ s konverzacijo in branjem ruskih časopisov. Učitelj ruščine je naš rojak dr. Murko, profesor na orientalski akademiji in docent na vseučilišču. Kot izvrsten poznavatelj vseh slovanskih jezikov se vedno ozira pri pouku na druge slovanske jezike in tudi na slovenščino. Če še omenim, da se Slovenci izmed vseh slovanskih narodov najboljše naučimo ruščine, mislimo, da ni treba ruskega kursa Slovincem na Dunaju posebej priporočati.

— (Razpisane službe.) Učno mesto za torečno in praktično poročništvo na c. kr. babilstvu v Ljubljani. Nastavljeni profesor je zajedno predstojnik porodniškega oddelka v bolnici. Plača 1400 gld. s kvinkvinijskimi dokladami a 200 gld. in s starostno doklado. Prošnje do 25. oktobra t. l. pri deželnem predstestvu. — Dijurnist s hitro, lepo pisavo se sprejme za mesečnih 30 gld. pri okrajsem glavarstvu v Radovljici. Prošnje do 20. oktobra istotam.

* (Razbojniki v Macedoniji) V Macedoniji so se pojavile iznova velike razbojniške čete, katere more mohamedance in krščane. Najprej ujamajo kakega bogatega človeka, potem pa zahtevajo od rodbine kot odkupnino veliko svoto denarja. Tako so nedavno ujeli trgovca Masvarisa ter zahtevali zanj 200 lir. Obitelj je 150 lir s težavo skupaj spravila ter jih poslala razbojnikom. Ti pa so trgovca ubili, a denar pridržali. V Ljubici so ujeli policijskega uradnika, a ker jim odkupnina 200 lir ni došla, so ga umorili. Meji prebivalci vlada vsled teh slodejstev velik strah.

* (Čudna sekta) V Rusiji, v Ternovi so izkopali mrtvo telo k neki sekti pripadajočega človeka; sektni člani se dajo žive zakopati. Nadalje so našli zakopane tudi žene in otroke, vse že mrtve. Kovalov, načelnik sekta, je izjavil, da je vedel, kdaj so se dali zakopati, a neče povedati, kje so še drugi pokopani.

* (Krokar rešitelj) V „Gazetta du Valais“ pripoveduje nekdo: Potoval sem skozi vas Conthey. Kar začnem rad seboj hreščoč vpitje. Ko se ozrem v zrak, vidim jastreba, kateri ima v svojih krempljih mladega petelina. Jastreb je frčal proti planjavi, kjer je menda hotel svoj plen zavžiti. Star krokar, kateri je sedel na bližnjem drevesu, je čul to vpitje. Priletel je naglo petelinu na pomoč. Meji jastrebom in krokarjem je nastal strašen boj na življenje in smrt. Jastreb je moral pustiti plen, a v kratkem je zopet planil nanj. Krokar je prihitel

še jedenkrat na pomoč; tedaj pa so zapazili tudi ljudje ta boj ter so rešili petelina.

* (Najlepša žena v Londonu) je soproga newjorskega bankirja Potterja. Da bi mogla svojo lepoto tem bolj razkazati, igra tudi v gledališču, davi jako slabo. Predstavlja je tudi Dumasjevo „Francillon“, v kateri nlogi mora nešteto krat menjati toaletu, kar je lepi ženi seveda jako ljubo. No, kakor povedano, igra gospa Potterjeva jako slabo, a to nič ne čé — saj je — lapa.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za društvo „Radogojca“: „Dolenjski Sokoli“, kojega zastopajo kot družb. odposlaniki pri slovenskem pogrebu Kopitarjem br. Majzelj, Mehora in Rozman, 20 krom mesto venca na krsto pokojnega valem.

Književnost.

— „Iz luči in teme.“ Založil Engelbert Gangl. V založbi R. Mitčeve tiskarne je ravnokar izšla zbirka najboljših Ganglovih pesmij. Pesnik učitelj je vedel in nadarjen sotrudnik „Ljubljanskega Zvonu“ in „Doma in Sveta“ ter slovenskemu občinstvu tudi sicer dobro poznani literat. Črna eleganta vezanema izvoda je samo 1 goldinar.

Kopitarjeva slavnost.

Umrjoči ostanki Kopitarjevi so dospeli v Ljubljano. Za današnjo slavnost privreli so rodoljubi od vseh stranij slovenske domovine. Postajenačelnik g. E. Guttmann je bil toli ljubezuiv, da je odredil, da se nese krsta iz voza skozi veliki kolodvorski uhod na cesto. Blagoslovljenje se je vršilo v prostornem uhodu, kjer so gorele vse plinove luči. Baloni Auerjevih lučij so bili zaviti v črno tkanino, a gorele so tudi svetilke ob cesti na južni kolodvor. Za to pozornost gre gospodu postajenačelniku topla zahvala.

Danes so došli naslednji telegrami:

Beligrad 12. oktobra. Učenci Vukovi zahvalni učitelju učitelja svoga kliču „Slava!“ Kopitaru — Predsednik akademije Miličević.

Gradec 12. oktobra. Neumrjočemu učenjaku mir v domači zemlji! Njegovemu spominu večna čast in slava! — Triglavani.

Lvov 12. oktobra. Čast in slava bratom Slovencem, ki tako slavno časte spomin velikega slavjanskega učenika Kopitarja. Živeli Slovenci! Živela rusinsko slovenska vzajemnost! — Redakcija „Ruslana“.

Lvov 12. oktobra. Ime Kopitarja, ki je s svojimi nauki in deli proslavil ime slovenskega naroda pred celim svetom, je drago tudi Rusinom. Rusinski narod kliče iz dna svoje duše združenim bratom Slovencem: Živeli Slovenci! Bog blagoslovi slovensko delo! — V imenu mnogo Rusinov: Svitaky, katehet.

Zagreb 12. oktobra. K slavi prenosa ostanaka Jerneja Kopitara pridružuje se i hrvatsko sveučilišče. — Rektor Dočkal.

Zagreb 12. oktobra. Hrvatski pedagoško književni zbor u Zagrebu kliče slavnemu rodoljubi i književniku Kopitaru: „Slava!“ — Upravni odbor.

Brzjavke.

Dunaj 12. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice je finančni minister predložil pogodbeni provizorij, in načrte zakonov o transportnem davku, o novem davku na sladkor in zakonu o pristojbinskih olajšavah za Ljubljano. Zbornica nadaljuje razpravo o kreditih za podporo po umah in povodnjih oškodovanih okrajev.

Dunaj 12. oktobra. Včerajšnji Dipaulijev govor v Lincu je pač ublažil v večini nastale difference, a jih ni poravnal. Listi nemške opozicije očitajo Dipauliju konivenco napram Slovanom.

Dunaj 12. oktobra. Pri ožji volitvi za deželnozborski mandat, katere se je vršila včeraj, je Vergani propadel.

Dunaj 12. oktobra. Poslanec Iro ni danes prišel v parlament. Poslal je odseku, kateri je razsojal o njegovi aféri z Gregorigom pismo, v katerem novič zatrjuje, da očitane mu vzklika ni on izustil.

Petrograd 12. oktobra. Car je dal grofu Badeniju z ozirom na njegov dvoboj z Wolfom sporočiti svoje simpatije.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 8. oktobra: Neža Šušteršič, tov. delavka, 65 let, srčna hiba.

V hiralnici:

Dne 9. oktobra: Marija Kump, čevljarjeva vdova, 67 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	738.0	4.3	sr. svzh.	jasno	
12.	7. zjutraj	736.6	0.1	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	734.6	7.8	sl. vzhod	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 4.6°, za 6.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 12. oktobra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 15 "
Avstrijska zlata renta	123 " 55 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 95 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 75 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 60 "
Avstro-ogerske bančne delnice	963 " — "
Kreditne delnice	350 " 30 "
London vista	119 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 82 1/2 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov	9 " 52 "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 11. oktobra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " 25 "
Ljubljanske srečke	22 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430 " — "
Papirnati rubelj	1 " 27 1/2 "

Siemens & Halske.

Inštalacijski oddelek za mestno elektrarno.

Naznanilo.

Zaradi praznovanja 50 letnice obstanka tvrdke Siemens & Halske je bil danes inštalacijski oddelek za mestno elektrarno zaprt. (1560)

Genijevo čarobno-prikazensko in specijalitetno gledališče

v restavracijskem vrtu M. Favai-a pri državni železnici v Šiški.

Amfiteatralna zgradba, obsegajoča 1000 oseb.

Danes, v torek, dne 12. oktobra 1897:

Velika izredna predstava

z novim vzporedom. Začetek ob 8 1/2 uri zvečer.

Na svršetku: **Izvirne prikazni duhov.**

Najuljudneje vabi

(1552—1) L. Geni, ravnatelj.

Andrej Kremžar naznanja potrtim srcem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je njegov ljubljani brat, gospod

Janez Nep. Kremžar

črkostavec v p.

danes zjutraj ob 3 1/4 uri, v 61. letu svoje dobe, nenadoma umrl.

Truplo nepozabnega pokojnika se bode preneslo v sredo, dne 13. oktobra, popoldne ob 5. uri iz mrtvašnice pri sv. Krištofu k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v cerkvi sv. Petra. (1561)

V Ljubljani, dne 12. oktobra 1897.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

4 stanovanja

se oddajo s 1. novembrom t. l. na Poljanski cesti št. 72.

Natančneje se izve pri Eliji Predovt-u, na Poljanskem trgu št. 5. (1538—16)

Prvi bizeljski mošt

iz ameriških trt

se toči pri gospodu

Druškoviču (p. d. pri „Figovcu“)

po 40 kr. liter.

Rebula tudi po 40 kr. liter.

Na obilni obisk uljudno vabi

(1541—3) J. C. Juvančič.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano.** j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. popoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer, ob 10. uri 25 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer, ob 9. uri 55 m. zvečer. Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih v oktobru.

Išče se kompanijon

za trgovino v jako dobrem mestu na Štajerskem z bogato okolico.

Želi se, da je narodnjak in ima vsaj 20.000 gld. premoženja.

Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod šifro V. 17. (1538—2)

Juan Jenko

Josipina Jenko

rojena Engelsberger

poročena.

(1555)

Hrško, dne 11. oktobra 1897.

Št. 39.350.

Naznanilo II.

(1531—3)

C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu potrebuje za brzojavne stavbe v svojem okraju na leto po

3000 do 7000 brzojavnih drogov

koji se imajo v impregnovalnici (chantiér), zgrajeni v kronovini Kranjski, impregnovati in oddati.

Ponudbeni pogoji so v včerajšnji številki tega lista natančno opisani.

V Trstu, dne 30. septembra 1897.

C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo.

Otvoritev prve domače tvrdke z mesenim blagom!

Čast mi je naznanjati najuljudneje slavnemu občinstvu, da sem otvorila v novozgrajeni Mayer-jevi hiši, Sv. Petra cesta št. 2; zraven kavarne „Valvazor“

„Prvo domačo tvrdko“

z najrazličnejšimi in najfinejšimi mesnimi izdelki, kot: s pristno kranjskimi, frankfurtskimi, pariškimi, avgsburškimi klobasami, hrenovimi klobasicami, safaladi i. t. d., s suhim mesom in teletino, nadalje: z divjačino in perutnino na drobno in debelo.

Pripravljam vse te reči sama s pomočjo izkušenih možij in iz zanesljivega domačega blaga.

Pošiljatve po pošti in železnici se bodo vršile točno in natančno.

(1556—1)

Ker razpolagam z vsemi potrebnimi sredstvi, mogoče mi bo postreči slavno občinstvo v popolno zadovoljnost.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Marija Kopač.